

JORDI BERGUES

Guillem Ferrer és un sabater enamorat de la terra, que sovint la trepitja amb els peus nus. Ell aconsella anar descalç sempre que es pugui, diu que és més sa. Si no, que s'usin sabates, i si són ergonòmiques i anatòmiques, millor.

El seu treball més recent, que ara surt tot just del forn, són les *wabi*, unes sabates de colors vius, que recorden alguns esclips, amb materials innovadors: feltre i goma. Les *wabi* són a les botigues Camper dins d'unes caixes que inclouen dues plantilles i mitjons de llana i cotó convencionals o com guants, amb espai per cada un dels cinc dits. La caixa té un plec de tríptics amb dibuixos de Martí Guixé, i el client se les emporta en una bossa de *materbi* (un plàstic fet de blat de moro), on estan impreses les normes d'ús i cura.

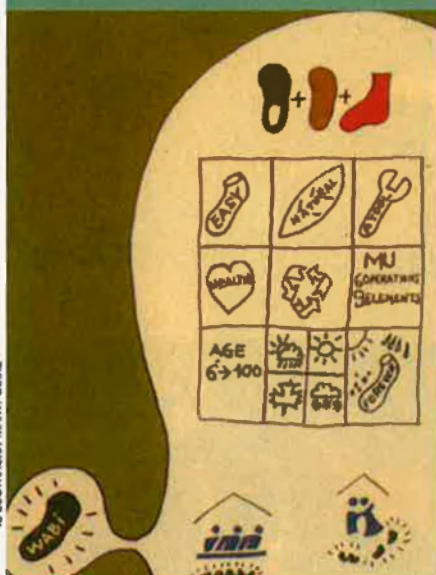
—Què son les *wabi*?

—Són unes sabates, són uns mitjons, és una bicicleta... Són un conjunt d'idees amb l'esperit de fer objectes d'ús quotidià, saludables per a la gent i el Planeta, amb la intenció de millorar la qualitat de vida. Sóc de l'opinió que abans que resoldre els problemes, el més important és prevenir-los, evitar-los. Les sabates són un bon exemple de la importància de la prevenció i la precaució com a criteris ecològics.

Wabi és una paraula japonesa que es podria traduir per rústic, en el sentit de senzill, sense artificis, modest, sense pretensions i introspectiu. Aquesta paraula procedeix del verb *wabiru*, que vol dir demanar perdó. Les *wabi* són productes més ètics que estètics,

“Més que sabates, el que necessitem és caminar”

Guillem Ferrer

Biografia

"Vaig néixer a Inca l'any 1955. Visc a Mancor de la Vall, a la muntanya, a prop de la natura amb la meua companya Aina; en Miércoles i Herbassana, dos cans; dues someres, na Garrova i n'Alzina, i en Manelet, un peix.

"Vaig passar la meua infantesa convivint amb l'olor de sabates (a Inca hi havia 140 fàbriques de calçat), anant i venint del camp (els meus padrins eren pagesos) i envoltat de menjar (els meus pares tenien un *colmado*).

"Des del 1987 estic en relació amb Camper, de la qual sóc el director d'investigació. Ara sóc sabater i aspirant a pagès i cuiner, i estic treballant amb projectes d'agricultura i d'aliments."

doncs. Més que sabates, el que necessitem és caminar. Estan pensades per viure en espais d'interior, per emprar als llocs de feina, botigues, oficines, bars..., i a casa, quan estàs dret, molt de temps assegut o en moviment. Són anatòmiques i ergonòmiques, fetes amb baix consum energètic, materials reciclats i reciclables, i, sobretot, de llarga durada.

—L'anterior èxit va ser la línia anomenada *pilotes*.

—Els darrers anys a Camper hem fet un caramull de projectes. Les *pilotes* han estat les sabates que més han connectat amb la gent. Ja fa set anys que les vam treure. Eren una barreja d'intuïció i de sort, el resultat de no tenir por i creure en allò que fas. Les *wabi*, en canvi, són una revolució, una nova manera d'entendre, de fer i de dur sabates. És un sistema integral de disseny basat en una filosofia de vida que comença dient: avui el més revolucionari és tenir seny.

—Parla convençut, com si hagués nascut dissenyador.

—Mai no he dit que fos dissenyador. No m'hi sento. Em sento sabater i m'estimo les sabates. De fet em defineixo com a sabater i *zapatista*. Vaig decidir fer-me sabater fa quasi vint anys. Vaig posar a la pràctica les meves idees amb un artesà. Anava fent sabates i observant la gent i la natura, i aprenent dels mestres artesans. La intuïció i la imaginació és, per a mi, una guia de saviesa més important que els coneixements. L'any 1987 vaig topar amb en Llorenç Fluxà, que em va ajudar a dur a terme un projecte que anomenarem *Make-up*, unes sabates cares per a minories.

Va ser l'any 1991 quan vam decidir fer de Camper una marca internacional. En aquells moments, Camper ja era l'empresa capdavantera en l'estat espanyol i comptava amb una base prou sòlida. Amb l'ajut d'un ampli equip de persones, aconseguirem sembrar la llavor dels fruits que, a hores d'ara, recollim. Camper és una empresa molt reconeguda arreu del món i això ha estat possible gràcies a tota la gent que hi fa feina i, sobretot,

"L'alimentació ha quedat en mans del 'fast-food'. I això és ben preocupant, perquè, al capdavant, som el que mengem."

a l'esperit empresarial de Llorenç Fluxà.

—Sembla com si la recerca de l'essència l'hagi dut a l'hort. Va aconseguir que Vandana Shiva fos escoltada a Mallorca, que Fukuoka visités l'illa, impulsar els horts escolars dissenyats per Gaspar Caballero...

—M'interessa molt l'alimentació. En aquest moment és, juntament amb l'agricultura, una prioritat. A hores d'ara, la pagesia ja no conrea aliments sinó doblers. A la gent, li manquen coneixements bàsics sobre alimentació que no s'ensenyen ni a l'escola ni a la família. La gent menja segons dicta el seu paladar, sense tenir en compte si és sa o no. La responsabilitat alimentària ha quedat en mans de les multinacionals del *fast-food*, i això és ben preocupant, perquè, al capdavant, som el que mengem.

—El seu últim projecte té alguna cosa a veure amb una alimentació saludable...

—Sí, estic submergit en la creació d'un menjador i un hort per a la gent que fa feina a Camper i en diferents projectes d'aliments produïts sota l'experiència de les parades en creixement de Gaspar Caballero, la permacultura de Bill Mollison i els projectes de reforestació i producció d'aliments agroforestals de Masanobu Fukuoka, un senzill, humil, savi camperol japonès de vuitanta-vuit anys que ha desenvolupat durant seixanta anys un mètode d'agricultura natural que sap convertir els deserts en boscos.

Jordi Bigues